

Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

ZEVEN REGELS of minder.....	f1.75
Elken regel meer.....	25
REGEL voor elke advertentie en herbaling....	35

voor Staatskunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

v.

« Aan mijn' oppasser werd nu last gegeven, om alles, wat mijn eigendom was, bijeen te zoeken, en in mijn' koffer en valies te sluiten. De plaatsmajoor, de 1ste luitenant S , om wien men gezonden had, kwam juist op de wachtparade zijnde, spoedig in het vertrek, vergezeld van een onder-officier, die met den chirurgijn als getuige optrad. De eerste maakte nu proces-verbaal op, de goederen werden geïnventariseerd en vergezeld met uitzondering van chaot, sierp, epauletten en degen, welke men zonde, dat bij de begrafenis op de kist moesten liggen. Vervolgens onderzocht men mijn oppasser, omtrent mijne familiebetrekkingen, het einde hiervan verscheiden te melden, getuigt hij, dat, daar geen adres op het geseven, dan dat van mijn vader te Amsterdam. Alles, wat het de begrafenis betrekking had, werd nu besproken; en de volgende bevelen tot het op de begrafenis, was, dat ik mij nu in huis bevond, verzochten, dat het bed onder

NEDERLAND.

Amsterdam 25 Julij. Bij Zijner Majesteit besluit van den 17 Julij 1836, n. 71, is tot notaris te 's Hertogenbosch benoemd L. C. van der Ven, junior.

Uittreksel van het VERSLAG van den Gouverneur en der Gedeputeerde Staten aan de Staten van Drenthe, in de vergadering van 3 Julij 11.

(Vervolg.)

De der Staten en Gewigten. De jaarlijkse her-ijk derzelve is in 1837, in bestemde tijde gehouden en geregeld afgegaan, zonder dat eenige bijzonderheden, welke vermelding zouden verdienen, daarbij zijn voorgekomen. Het reglement op den ijk der boter en honigvaten in deze provincie, voorgedragen en goedgekeurd, is met de goedkeuring des Konings bevestigd. Sedert 1 Maart 11. in werking gebragt. Tot hertoe waren voor dezen ijk, behalve den arrondissements-ijk te Assen, slechts drie ijkmeesters in de provincie aanwezig, gevestigd te Meppel, Coornwijn en Hogeweg. Daar echter hierna in het gerijf der ingezetenen, vooral in het midden en in het oostelijk gedeelte der provincie, niet zelden was voorzien, zijn ook te Beilen en Emmen ijkmeesters aangesteld.

Geneeskunde. Thans zijn in de verschillende gemeenten der provincie gevestigd 66 bevoegd erkende beoefenaren van de onderscheidene takken der geneeskunde, van welke sommigen slechts één, doch anderen meer dier vakken gelijktijdig uitoefenen:

18 medicinale doctoren, van welke tevens zijn: 2 chirurgie doctoren, en 13 artsen obsteetricie doctoren;

13 heelmeeesters ten platten lande, van welke tevens zijn: 6 vroedmeesters;

12 apothekers, 2 droogisten, 21 vroedvrouwen.

Indien men nu, op voor ruim 30 jaren terugziende, den tegenwoordigen staat der geneeskundige dienst in Drenthe met de toenmalige gesteldheid vergelijkt, dan doet zich ten aanzien der geadoorde geneeskundigen eene zeer snelle toename opmerken, daar in 1806 niet meer dan 4 medicinale doctoren in de provincie aanwezig waren, terwijl er nu 18 in dezelfde gevonden worden.

Besmettelijke ziekten en onvoorziene rampen. Slechts in eenige gemeenten vertoonden zich de natuurlijke pokken en het roodvonk, doch in onderscheidene heerschten de mazelen, nergens echter in hevige mate en meestal zich niet veel verspreidende, zoodat wij van doorgaand heerschende ziekten onder den goddelijken tegen gelukkig zijn bevrijd gebleven.

Door dezelfde gunstrijke beschikking werd ook de provincie in het verloop jaar bewaard voor andere zware algemeene onheilen. Alleen zijn, behalve een molen te Beilen, in vijf of zes gemeenten enkele huizen, bijna alle van geringe waarde, door brand verloren gegaan.

Voor de schaden, door behoeftige personen bij den storm van 29 Nov. 1836 geleden, is thans uit het fonds voor kwade posten een onderstand verleend tot een bedrag van tien tot honderd van ieders geconstateerd verlies. Voor deze provincie is te dier zake toegekend eene som van f 1,405-36.

Justitie. Nadat het tijdstip voor de invoering der Nederlandsche wetgeving en de instelling van den hoogen raad was bepaald op den 1 Octob. aanstaaende, zijn vervolgens benoemd de leden en de verdere ambtenaren van gemelden raad, mitsgaders de presidenten, vice-presidenten en procureurs-generaal der provinciale gerechtshoven. Uit de provincie Drenthe werd benoemd tot lid van den hoogen raad Mr. W. H. Hofstede, thans raadheer in het hooge gerechtshof te 's Gravenhage; terwijl bij het provinciaal gerechtshof werden benoemd tot president de heer Mr. S. Grata, thans president van de regtbank van eersten aanleg te Assen; tot vice-president de heer Mr. W. Tonckens, thans regter in dezelfde regtbank, en tot procureur-generaal de heer Mr. B. Servatius, thans officier bij de regtbank.

Volgens de magtiging, ons verleend, ont, naar gelang van omstandigheden, dit jaar te kunnen doen overgaan tot den aanbouw van een lokaal voor het provinciaal gerechtshof, tevens bestemd voor de arrondissements-regtbank, hebben wij, uit hoofde van de op handen zijnde invoering der nieuwe regterlijke instellingen, in Januarij 11. de bouw van hetzelfde, met de levering van de materialen en het benoemen der ambtenaren, in het openbaar aanbesteed voor f 72,800, overeenkomstig het goedgekeurde plan. De tijd van oplevering is bepaald op 1 Sept. 1839. Daar intusschen het fonds, voor de bekostiging van dit gebouw bestemd, uit de 2 pct. op de gemeentelijke inkomsten en de 2 opcenten op de grond- en personele belastingen van af het jaar 1829 daartoe bepaaldelijk bijgebragt en sedert rentegevend belegd, nog niet die hoogte heeft bereikt, dat de aannemings-som daaruit zoude kunnen gevonden worden, heeft het Z. M. behaagd gunstig toe te staan eene subsidie uit 's rijks schatkist van f 20,000.

Niermede vermeerderd en inmiddels met de gewone ontvangsten nog accesserende, zal het fonds ter zijner tijd alsnu toereikende zijn.

Door den heer gouverneur der provincie is onlangs op eene plechtige wijze de eerste steen van het gebouw voor het gerechtshof gelegd.

(Het vervolg hierna.)

's GRAVENHAGE 24 Julij. In de volgende maand wordt Z. K. H. Prins Albert van Pruisen alhier verwacht, ten einde alsdan met Hoogstdezelfs gemalin naar Berlijn terug te keeren.

Tegen het einde dezer maand wordt het eerste legerkamp nabij Reijen door de onder het bevel van den generaal-majoor de Favange staande troepen verlaten. Het kamp zalsdan worden betrokken door de afdeling grenadiers, de beide bataljons jagers, en de 5de, 8ste en 9de afdelingen infanterie. Z. E. de luitenant-generaal baron van Geen zal er het bevel over voeren; de eerste brigade zal gekommandeerd worden door den generaal-majoor, Z. K. H. de Erprins van Oranje (die derhalve binnen weinige dagen van Hoogstdezelfs reize naar Duitschland in het vaderland terug verwacht wordt), en de tweede brigade door den generaal-majoor Klerck. De afdeling grenadiers, die tot de eerste brigade zal behoren, zal aanstaaende Zaterdag deze residentie verlaten; zullende er overmorgen, Donderdag, een deel der 10de afdeling in deze residentie binnemrukken, om de beide bataljons grenadiers alhier tijdelijk te vervangen.

Z. E. de baron van der Capellen, die door Z. M. met de buitengewone zending belast is geweest, om Nederland bij de Eonden gehou-

den krooningsplechtigheden te vergezellen, die zending vervuld hebbende, is gisteren uit Londen in het vaderland teruggekeerd, en bereids in deze residentie aangekomen.

ROTTERDAM 23 Julij. Naar men vermoent, is het plan om de binnenstad alhier van versch drinkbaar Maaswater te voorzien niet uitgedacht door den heer architect Adams, maar door een gewezen lid der regering, die aan deze stad naar dien tenzive heeft; dat hetzelfde zeer eenvoudig is en hoofsakelijk hierin bestaat: dat het water uit ontgane bakken op reis, pleinen kan gepompt worden, waarin hetzelfde niet door de Maas, maar door in de stad huizen en bevels gebragt zijnde, zich voortdurend aanhoudt; dat hierover reeds vóór de komst van den heer Adams te Rotterdam met de regering is gesproken, doch dat hierna geen gevolg is gegeven en dat de uitvinder, toen hij in den jare 1829 de stad verliet, het model, door hem, in het klein vervaardigd, aan de regering heeft aangeboden, hetwelk thans nog op de stads-fabriek bewaard wordt.

Alzoo de betrekking van stads-architect te Rotterdam met primo Sept. aanstaanden zal komen te vaceren, zijn degenen, die de noodige bekwamenheden bezitten, en tot het waarnemen van dezen post genegen zijn, uitgenoodigd, om zich ten spoedigste schriftelijk aan te melden bij burgemeester en wethouders dier stad.

BREDA 23 Julij. Men meldt, dat de zesponder veld-batterij onder de bevelen van den kapitein Daniels van Wijkhuizen, op den 29 aanstaanden te Haarlem vervangen wordt door de zesponder veld-batterij N. 5, onder de orders van den kapitein van der Beek, zullende eerstgemelde batterij zich naar Bortel begeven.

Op den 28 en 29 dezer maand zullen de rijdende batterijen N. 2 en 10, respectievelijk onder de bevelen van de kapiteins de Millet van Coehoorn en Casembroot, en thans in garnison te Amersfoort, weder naar het leger vertrekken en vervangen worden door de rijdende batterijen N. 3 en 4, onder de orders van de kapiteins Kops en Bentinck.

Bij de overige in de provincie Noord-Brabant gekantonneerde batterijen zullen onderscheidene kantonnements-veranderingen plaats hebben, ten doel hebbende deze batterijen opvolgend in de omstreken van de Kempsche beide te legeren, alwaar de artillerie te velde deszelfs praktische oefeningen in het groot, onder de leiding van den heer generaal majoor List, zal verrigten.

NIJMEGEN 24 Julij. Heden avond wordt alhier verwacht Z. K. H. prins Albert van Pruisen, komende van Berlijn en reizende naar 's Gravenhage.

Morgen vroeg zal alhier doorreizen H. K. H. de prinses Frederik der Nederlanden, komende van Berlijn en reizende naar 's Gravenhage.

LEEUWARDEN 23 Julij. Door Z. M. zijn de navolgende benoemingen gedaan: tot burgemeester der stad Sneek de heer S. ten Cate, lid van den stedelijken raad, en zulks in plaats van den heer T. Gonggrip, overleden; tot wethouder dier stad, de heer H. Wouda, lid van den stedelijken raad, en zulks in plaats van den heer J. Cuiper, wien, op het daartoe gedaan verzoek, een eervol ontslag is verleend.

ZIERIKZEE 19 Julij. Binnen deze stad is tegenwoordig een tweelingpaar aanwezig, met name Josephus Bergansius en Odilia Bergansius, wed. F. Slaats, welke den 17 September 1753, te Wassenberg, in Pruisen, zijn geboren, en alzoo den ouderdom van bijna 80 jaren hebben bereikt. Eerstgenoemde is gisteren, van Utrecht, tot zijne zuster herwaarts overgekomen, na 16 jaren van elkander afwezig te zijn geweest. Beiden genieten eene volkomene gezondheid.

BRUSSEL 24 Julij. De Commerce Belge, het berigt van den Avondbode uit de 2e Editie van N. 213 overnemende, waarbij was te kennen gegeven, dat de Avondbode mededeelingen had ontvangen, waaruit hij met vertrouwen opmaakte, dat het tractaat der 24 artikelen, met eenige additionele artikelen vermeerderd, indien hetzelfde tusschen al de belanghebbende partijen niet reeds mogt zijn tot stand gekomen, alsdan toch zeer spoedig zal gesloten worden, enz., voegt er bij, ook van zijnen kant te kunnen verzekeren, dat de Nederlandsch-Belgische kwestie hare oplossing te gemoet gaat, en dat de groote Mogendheden van Europa besloten hebben, om de laatste moeilijkheden, die zich ten aanzien der schuld hebben voorgedaan, uit den weg te ruimen. Volgens genoemd blad, zoude de kwestie van het grondgebied gereeserveerd worden, om door middel van de schikking opgelost te worden in het laatste stadium, hetwelk tusschen Z. M. den Koning der Nederlanden en Vorst Leopold zal gesloten worden.

De Independent, een artikel uit den Parijschen National overnemende, waarbij met veel ophof wordt melding gemaakt van den tegenstand, dien men in België tegen de uitvoering der zoogenoemde 24 artikelen zou voorbereiden, laat er eenige aanmerkingen op volgen, welke ten doel hebben, om te bewijzen, dat er eene volkomen rust in België heerscht, en dat al die vertooningen weinig goedkeuring wegdragen.

Dezer dagen heeft te Brussel op het stadhuis eene talrijke vergadering plaats gehad, waarin is beraadslaagd over het benoemen van eene commissie, welke het beheer zal hebben over het feestmaal, dat aan de Limburgsche en Luxemburgsche afgevaardigden zal gegeven worden, wanneer deze de adressen, tot handhaving van de onschendbaarheid van het grondgebied, aan Vorst Leopold zullen komen aanbieden. Intusschen begint men in het Luxemburgsche te twijfelen, of voornoemde afgevaardigden wel tot Vorst Leopold zullen toegelaten worden, hetgeen nu reeds de granschap der revolutionaire dagbladen gaande maakt.

DUITSCHLAND.

BERLIN 15 Julij. In de staatkundige kringen alhier houdt men den vrede van Europa als gevestigd, al mogten ook sommige politieke vraagstukken zeer ingewikkeld schijnen. Het zamentrekken onzer troepen naar de Belgische grenzen, het uitrusten eener krijgsvloot van de zijde des Sultans en Mehemed-Ali, alsmede de krijgstoerusting in de overige landen van Europa, worden alhier slechts als demonstratiën beschouwd, waardoor iedere Magt genoodzaakt wordt, zich binnen deszelfs grenzen te bepalen.

TÖPLITZ 15 Julij. Eenige dagen geleden is de gewezen Fransche gezant aan het Hof te Weenen, de graaf de la Ferronaye, uit Parijs alhier aangekomen; men hecht veel gewigt aan de aankomst van dezen diplomaat. Gisteren is de maarschalk Marmont, hertog van Ragusa, mede alhier gearriveerd.

WEENEN 17 Julij. Kort na het middag is gisteren somd'ag, vergezeld van den hofraad baron Wener van hier naar Pöpiet vertrokken.

DRESDEN 17 Julij. Z. M. de Keizer van Rusland heeft zich, dadelijk na Hoogstdezelfs komst alhier, naar Pillnitz begeven, ten einde bij HH. MM. den Koning en de Koningin een bezoek af te leggen. Z. M. heeft bij Hoogstdezelfs terugkomst alhier H. K. H. de Prinses van Oranje bezocht, vervolgens de Koninklijke galerij van schilderijen bezichtigd en eindelijk een bezoek van Z. M. den Koning ontvangen.

HANNOVER 21 Julij. De stads-directeur Rüchmann is zijne reis wederom alhier teruggekeerd. Eene deputatie uit de burgers dier stad heeft hem den zilveren eerenbeker, alsmede de lijst der inwoners, die daartoe hebben bijgedragen, aangeboden, welke hij met blijkbare ontroering heeft aangenomen.

Z. K. H. de grootvorst troonopvolger van Rusland heeft gisteren een bezoek bij HH. MM. den Koning en Koningin en Z. M. H. den Kroonprins afgelegd.

FRANKRIJK.

PARIS 23 Julij. De heer Mendizabal is den 20 door Bordeaux gepasseerd, komende van Madrid en zich naar Parijs begevende.

Den 21 Julij hebben te Vincennes groote wapenoefeningen der artillerie plaats gehad, die door de drie oudste-zonen van Koning Lodewijk Philips zijn bijgewoond. Volgens sommigen, was die Vorst voornemens geweest, om zelf bij de krijgshaftig schouwspel, waarbij meer dan 2,600 artilleristen bewijzen van hunne bedrevenheid gaven, tegenwoordig te zijn in welk geval alles met een groot feest aan de artilleristen zou zijn geëindigd. Ploetseling schijnen echter in dit opzigt tegenbevelen gegeven te zijn, die door eenige der Parijsche dagbladen aan den toestand der Hertogin van Orleans worden toegeschreven. Men meent de bevaling dezer Vorstin elk oogenblik te kunnen verwachten.

Zes maanden geleden werd een arme vrouw, de echtgenoot van zekeren werkmans, Willand genaamd, in eenen bedroevenswaardigen staat, in het Hôtel Dieu gebragt. Hare toestand scheen intusschen meer het gevolg van onthoringen en ellende, dan van eene ziekte. Van dag tot dag verergerende, liet zij gisteren, naar het scheen op het uiterste liggende, de spierreure der zusters bij zich roepen, aan wie zij eene bekentenisse aflegde die haar blijkbaar hevig schokte; wat dezelve inhoud is niet bekend, doch het daarop gevolgde geeft, aangaande dezelve, eenige inlichting.

Des namiddags ten 5 ure begaf zich de commissaris van politie Monnier vergezeld van eenen vrederegter, naar de staat Popincourt, N. 40, woonplaats van Willand, een Duitscher van geboorte, porselein-schilder van beroep en man der bovengenoemde vrouw. Op de vierde verdieping gekomen, opende Willand dadelijk de deur, toen de commissaris aanklopte. «Waar is uw zoon?» vroeg de commissaris met fersche stem, en eer de verblekende Willand tijd had zich te herstellen, was de commissaris reeds in het vertrek doorgedrongen en had een donker kamertje bereikt, alwaar zich een even vreeselijk als zeldzaam schouwspel aan zijn oog vertoonde. Op een hoop vochtig stroo bevond zich een, eer op de hurken zittend dan wel liggend, menschelijk wezen. Het was een jongman van een-en-twintig jaren, gheheel naakt, met verwilderde oogen, dikke haren, ongeschoren en verwarden baard; zijn lichaam was gekromd en afzigelijk; mager; hij leed daar, onbeweeglijk en verlaten.

Deze ongelukkige is de zoon van Willand en de arme kranke in het Hôtel Dieu. Willand geeft als oorzaak dezer wreede behandeling slecht den armoedigen staat op, waarin hij zich bevindt, alsmede zijn voornemen om met zijne vrouw naar Duitschland terug te keeren, en zijnen zoon aldus eene behoorlijke opvoeding te geven. De jongeling was, sedert zijne geboorte, aldus opgesloten en van de wereld gescheiden. Wanneer Willand van zijne verandering, werd zijn zoon als in eene baal, waarin goederen waren, overgebragt, zoodat noch die genen, in wier nabijheid Willand en zijne vrouw vroeger woonden, noch zij, die thans met beide echtelingen in hetzelfde verblijf houden, iets van het bestaan des jongelings weten. Hij kent niet meer dan zijne ouders, die hij de hartelijkste genegenheid schijnt toe te dragen. Van godsdienst, zeden of gebruiken weet hij niets; echter heeft zijn vader hem leeren geleerd. Zijn voedsel bestond steeds uit brood, dat hem op verre na, in eene genegenheid hoe veelheid werd uitgereikt; doch het steeds op de markten zittende zijn vader, zamen met de ruggestreng krom; nimmer heeft hij kleederen gedragen, ook gedurende de koudste winters niet. Hij scheen zeer aangedaan, toen zijn vader naar de prefectuur van politie moest vertrekken. Zeer wordt de menschelijkheid geroemd waarmede de heer Monnier in dezen heeft gehandeld. De ongelukkige dadelijk voegzaam gekleed en naar het gasthuis Saint-Antoine vervoerd, waarin hem de eerst noodige verpleging wordt toegeëind.

Volgens het Braziliaansche dagblad Echo Français, van den 19 Mei te Havre aangebragt door kapitein Gessica, voerende het schip Henriette, den 1 der vorige maand van Rio Janeiro vertrokken, werd de blokkade van Buenos-Ayres gestreng volgehouden. De positie van Rosas werd hoogst moeilijk, vooral door de tegenwoordigheid van Santa-Cruz op het grondgebied der republiek. Rosas schijnt dit zelfs, te oordeelen uit de aankomst van een gevolmagtigd minister bij het Braziliaansche gouvernement, zeer goed te gevoelen. De heer Zaratea, die, reeds bijna een jaar geleden, tot vertegenwoordiger van de Argentynsche republiek benoemd was, is met eene Engelsche stoomboot van Buenos-Ayres, te Rio Janeiro gearriveerd. Naar men zegt, heeft deze zijne zending ten deel, om, door tusschenkomst van het Braziliaansche bestuur, met den Franschen minister te onderhandelen. Vóór dat de schout-bij-nacht Leblanc, die zich naar Rio-Janeiro moet begeven, om zijn schip te laten repareren, het smaldeel verliet, heeft hij aan den gezant van H. B. M. te Buenos-Ayres eenen brief gezonden, waarin aanbod wordt gedaan, en uit welken de volgende zinsnede aan de beurs is aangeplakt:

«Daar het mijn voornemen is, gelijk ik reeds de eer had ter uwer kennis te brengen, om, zoo veel mogelijk, de belangen van den handel met de maatregelen, tot het blokkeren der havens van Buenos-Ayres gevorderd te vereenigen, stem ik toe om het uitstel tot den 13 Junij te verlengen. Ik heb ten dien opzichte mijne bevelen aan den kommandant der blokkade-divisie gegeven, aan wien ik u verzoek eene nota te doen toekomen, inhoudende de namen van al de koopvaardij-schepen uwer natie, welke thans in de haven of op de reede van Buenos-Ayres liggen.

VI.

Vergun mij, geachte lezer! dat ik u uit mijne duistere kamer op een meer verlichte plaats breng; tot beter verstand van het vervolg ben ik daartoe genoodzaakt.

«De klok in de sociëteit Americita te Leyden sloeg, tien ure in den avond. Nog bevonden zich verscheidene groepen in de zaal, zich bezig houdende met het lezen der nieuwsbladen, met kaartspelen, of den tijd met vrolijke gesprekken kortende.

Aan eene tafel zaten drie heeren in een ernstig gesprek verdiept, zijnde de chirurgijn-majoor van het hospitaal, de plaats-majoor en de 1e luitenant K..... Hun onderhoud liep over mijn spoedig alsterven, terwijl de laatstgenoemde heer, welke met mijn dien Tiendaagschen Veldtocht had mede gemaakt, de andere heeren, voor zoo ver hem bekend was, eenige nadere inlichtingen mededeelde omtrent mijn persoon, betrekkingen en omstandigheden.

«Eensklaps treedt een bejaard en achtbaar heer de zaal binnen, zijnde eenige oogenblikken in het rond, en gaat daarna regelrecht naar de zojuist genoemde heeren. De chirurgijn werd dit niet zoodra ontwaart, of hij bleef den vader niet gemoet, en haette hem hartelijk welkom. Het was zijn vader, berempd geneeskundige, te 's Gravenhage woonachtig, welke om bezigheden was overgekomen. Na wederzijdsche begroetingen, en na vragen en antwoorden tusschen vader en zoon, verzocht de eerstgemelde de heeren, om het door hem afgebroken gesprek weder te vervolgen, en verlangde het onderwerp te mogen weten.

(Het vervolg hierna.)

mij mogt worden weggehaald; aan welk verzoek voldaan werd, zoodat ik daarna op een stroozak nederlag; ook de dekens werden mij ontnomen, en slechts een laken dekte mijne leden.

«Onder al deze voor mij zoo onheilspellende bezigheden, was het drie ure in den achtermiddag geworden. Allen verlieten thans de kamer, en de deur werd achter hen gesloten.

«Waar lag ik, aan mij zelven overgelaten, op eene handvol stroo. O ijselijke omstandigheden! waar vind ik woorden, om u te beschrijven! Vergeefs zoude ik pogingen de smart af te maken, welke ik ondervond, en welke immer hooger steeg. Niet veel viel ik in bezwijning, en ontving kort daarna mijn bewustzijn weder, om met te meerder zieleangst geheel mijne ellende te doorgonden; dan weder verliet ik mijn bed gebeld tot God, om mij tot zich te nemen, of althans te verhoeden, dat ik levend begraven werd. O! wie is hij, die niet reeds op het stikbeeld terig heeft, van levend begraven te worden? Wie kan zich een verschrikkelijker toestand dan de mijne voorstellen? Ras zoude ik in de enige kist bestoteet worden; ik zoude de doffe klank der op mijne laatste woonplaats nedervallende aardklompen hooren. Ik zoude der falterendsten marteldood moeten sterven, in den bloei mijner jaren, terwijl wellicht nog een leven vol genoegens mij in de toekomst konde wachten. Door ieder als dood beschouwd, door mijne dierbare bloedverwanten met heete tranen bewend, zehouwd, door mijne dierbare bloedverwanten met heete tranen bewend, zouden de laatste stuipreukingen van mijn lijden voor ieders oog verborgen blijven, en mijn laatste ademtocht in het hol der aarde versmoord worden! Onmogelijk is het mij, de duizenden pijnigende denkbeelden, welke mij onophoudelijk kwelden, met woorden te schetsen; ik gevoelde mijne rampzaligheid, maar kon dezelve niet doen eindigen.

«Zoo zal ik, ter plaatse van de hevigste gemoedsaandoeningen, en mij als een offer van den smartelijksten dood beschouwende, ongeveer drie uren geligen hebben, toen de deur mijner kamer wederom ontsloten werd, en de chirurgijn-majoor, vergezeld van twee doctoren andermaal voor mijne sponde verscheen. Zij lieten een vrij levendig gesprek in het latijn; het laken, dat mij dekte, werd weggenomen, en ik zag, dat een van hen een mes of scherp instrument in de hand hield, en daarmede al sprekende om mijne horst wees, na dezelve geheel ontbloot en bevoeld te hebben. «O God!» zachtte ik, «verhoed, dat ik levend geopend worde! — doch moet het zijn, »

«dacht ik al verder:» dan nog liever dit, dan met mijn volle bewustzijn onder de aarde bedolven te worden.» Gelukkig echter ging men tot de operatie niet over.

«De flauwe hoop, die ik bij het binnenkomen der gezegde drie heeren koesterde, dat een van hen, mijnen wezenlijken toestand ontdekken zoude, vervloeg weldra; toen ik vernam, dat de op nieuw in het werk gestelde proeven het voor mij noodlottig gevolg hadden, dat zij mijnen dood nader bevestigden; waarvan zij eene schriftelijke verklaring opmaakten en onder teekenden.

«Ter zelfder tijd kwam ook de plaats-majoor binnen, eenen man met zich brengende, die, zoo als ik tot mijn niet geringen schrik vernam, een timmerman was, en kwam om de maat te nemen voor mijne doodkist, dewelke, naar ik hoorde, den volgenden dag in gereedheid zijn, en van eiken hout, voorzien van stalen hengsels, bestaan moest. De wanhoop beving mij, toen de hardvochtige timmerman de maatstok langs mij uitstrakte, doch ik konde geen lid van mijn lichaam bewegen, ik moest alles geduldig verdragen. Reeds gevoelde ik de benaauwdheid, die mij zoude bevangen, wanneer de kist was afgeschroefd. Izingwekkend was mijn toestand!

De 1e luitenant K..... vermeerderde in dit oogenblik door zijne tegenwoordigheid het mij omringende gezelschap. Hij betuigde zijn innig leedwezen, van mij verloren te hebben, en belagte zich met de bestelling der militaire honneurs mijner begrafenis, als zijnde hij de eenige tegenwoordige officier van de compagnie, waarbij hij gelidend had.

«De vrouw des huizes werd nu, op last van den chirurgijn-majoor, hoven geroepen, en haar bekend gemaakt, dat het lijk van den overledene, te verlatende trap niet toeliet, dat het hoven zoude geplaatst worden. Daar begon de vrouw, die met den voorslag weinig omgaaf, te weenen, en te razen; zij vloekte en schold den doode, verwenschte den chirurgijn-majoor, haren man, ja de geheele wereld, en noemde alles schelmery om den eenvoudigen mensch, zoo als zij was, van schrik en verdriet in het graf te helpen.

«Alles draaide om mij heen; o ik was wonderlijk te moede. Ik wilde met mijne armen voelen, of ik reeds in de kist lag, en of het deksel boven mijn hoofd was tregeschroefd, doch te vergeefs; ik verloor mijne

1. The first step in the process is to identify the problem or issue that needs to be addressed. This involves gathering information and understanding the context of the problem.

